

ALLEMANSVELDWEG

Naar het Allemansveld ook genaamd
de "Stadsveenkuilen"

Arnold Fortuin

Liefst twee ANWB-routes leiden over de Allemansveldweg: de Kastelenroute IJssel-Ems en de Eschmarkeroute. Die veldweg, van de Hölterhofweg naar de Knalhutteweg, de weg van 'alleman', dicht bij het Aamsveen, moet dus wel 'iets' hebben.

Dat klopt. Ze laat, ik schat over een paar kilometer lengte, de landelijkheid van Twente zien en doorsnijdt weilanden en bospercelen. Een enkele boerderij geeft aan die landelijkheid een extra

dimensie. Soms toetert een haastige automobilist je bijna de sloot in.

Verder ligt het land er rustig bij; de maïs is

binnen, het zware buitenwerk van de boer zit er bijna op.

Eens, en dat is al een eeuw of wat geleden, moet er turf gestoken zijn in het gebied. Niet voor niets werd het Allemansveld ook aangeduid als 'Stadsveenkuilen'. Er bestaan, zo laat Van Ooyik in zijn boekwerkje over straatnamen van Enschede weten, twee lezingen. In 1936 besloot de Enschedese gemeenteraad de weg de naam te geven van 'Allemansveldweg' met als ondertitel: 'Naar het Allemansveld, ook genaamd de Stadsveenkuilen' waardoor deze weg

loopt'. Toen Enschede in het begin van de veertiende eeuw stadsrechten verkreeg en uit het markeverband werd uitgekocht, kreeg ze dit deel van de veengrond toegewezen, bestemd als algemene veenplaats voor haar inwoners. In 1904 schreef stadshistoricus J.J. van Deinse, dat prins Maurits de 'Hölterhof' en daarbij behorende gronden in oktober 1597 schonk aan de stad Enschede, die hij net had bevrijd. De burgers van Enschede zouden in het 'Allemansveld' vrij turf mogen steken. Van Ooyik schrijft dat de

*Straatnaam
als spiegel
van historie*

Allemansveldweg vroeger (tot 1936) Tweede Lonnekerrondweg heette. Van de veenkuilen in het Aamsveen en ook de daar wellicht eens rondlopende

'witte wieven' zijn geen zichtbare sporen meer. Wel weet de oudere generatie zich te herinneren dat er in de veenplassen die na de turfontgraving waren ontstaan, tegen gemeentelijke verboden in, werd gezwommen. Het verhaal gaat dat een overijverige politiemann de zwemlustige jeugd niet uit een plas kon krijgen en daarom met de kleding van de jeugd aan de haal ging. Dat die in hun blootje naar huis moesten derde hem niet. Of het de jeugdigen zelf derde vermeldt de geschiedenis niet.

Hotel-restaurant De Hölterhof vanaf de Allemansveldweg

Foto: Leo Metternich